

Νομολογία
27/2003 Μονομελές Πρωτοδικείο ΤρΔιοκΠρΡόδου

Τζεφεράκου Κανέλλα

**Υπόθεση: Επίδομα προσωπικού πληροφορικής του Δημοσίου Σχολιασμός:
Τζεφεράκου Κανέλλα, Ψαράκης Γιώργος**

Υπόθεση: Επίδομα προσωπικού πληροφορικής του Δημοσίου

ΤρΔιοκΠρΡόδου 27/2003

ΤΟ ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΡΟΔΟΥ
ΤΜΗΜΑ 1ο

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του (Αίθουσα συνεδριάσεων Εφετείου Δωδεκανήσου) στις 8 Απριλίου 2002, ημέρα Δευτέρα και ώρα 10.00 π.μ. με Δικαστές τους: Χρυσούλα Μουζάκη, Πρόεδρο Πρωτοδικών Δ.Δ., Χριστίνα Κατσαρού, Πρωτοδίκη Δ.Δ., Φωτεινή Μουσαμά Πρωτοδίκη Δ.Δ., (Εισηγήτρια) και Γραμματέα την Ελένη Ρέντα, Δικαστική Υπάλληλο.

Για να δικάσει την αγωγή με ημερομηνία 28 Δεκεμβρίου 1995.

Της Π.Π., η οποία δεν παραστάθηκε.

Κατά του , που εκπροσωπείται από τονγια τον οποίο παραστάθηκε η Πάρεδρος του Ν.Σ.Κ., Μαρία Ελευθερίου.

Κατά τη συζήτηση ο διάδικος που παραστάθηκε ανέπτυξε τους ισχυρισμούς του και ζήτησε όσα αναφέρονται στα πρακτικά.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη και αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα Σκέφθηκε κατά το νόμο και η κρίση του είναι η εξής:

Επειδή, με την κρινόμενη αγωγή, κατά το μέρος της με το οποίο παραπέμφθηκε στο Δικαστήριο αυτό, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 4 του π.δ/τος 341/1978, με την υπ' αριθ. 1119/1999 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά, ως κατά τόπον αρμόδιο, η ενάγουσα, δημόσιος υπάλληλος του Υπουργείου Οικονομικών του κλάδου φοροτεχνικών, επιδιώκει παραδεκτώς, μετά την μετατροπή του αιτήματος από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό που έγινε με το υπόμνημα, να αναγνωρισθεί η υποχρέωση του Ελληνικού Δημοσίου να της καταβάλει νομιμοτόκως ποσό δρχ. 222.750 που αντιστοιχεί στο ειδικό επίδομα προσωπικού των κέντρων πληροφορικής του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ., και προβλέπεται στις υπ' αριθ. 2048842/6017/0022/6-6-1989 και 2005402/481/0022/30-1-1995 κοινών Υπουργικών αποφάσεων των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και Εργασίας, το οποίο μη νόμιμα κατά τους ισχυρισμούς της, δεν χορηγήθηκε σ' αυτήν κατά το χρονικό διάστημα από 1-1-1993 έως 16-2-1995.

Επειδή, η υπ' αριθ. 2048842/6017/0022/6-6-1989 κοινή απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και Εργασίας (Φ. 455 Β' /12-6-1989), που εκδόθηκε βάσει της παρ. 2 του άρθρου 7 της υπ' αριθ. 88555/3293/4-10-1988 κοινής απόφασης των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Εσωτερικών, Οικονομικών και Εργασίας «Υγιεινή και ασφάλεια του Προσωπικού του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α.» (Φ. 721 Β'), η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 39 του ν. 1836/1989 «Για την απασχόληση και επαγγελματική κατάρτιση» (Φ. 79 Α') και επικαλείται την ανάγκη θέσπισης κινήτρου για προσέλκυση και παραμονή προσωπικού ορισμένων ειδικοτήτων στα Κέντρα Πληροφορικής του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ., λόγω της απαιτούμενης εξειδίκευσης στο αντικείμενο απασχολήσεώς του και των συνθηκών εργασίας, ορίζει τα εξής: «Στο προσωπικό των παρακάτω αναφερομένων ειδικοτήτων των Υπηρεσιών - Διευθύνσεων - Τμημάτων και Κέντρων Πληροφορικής του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ. χορηγείται ειδικό επίδομα, ως κίνητρο προσέλκυσης και παραμονής, σε ποσοστό επί του βασικού μισθού του

Μ.Κ. 28 του ν. 1505/1984 ως ακολούθως: 1) Αναλυτές Προγραμματιστές και Ηλεκτρονικοί Μηχανικοί και εμπειρογνώμονες πληροφορικής 40% 2) Χειριστές - Χειρίστριες (Η/Υ, Κοπτικών Μηχανημάτων και Εισαγ. Στοιχείων) 33%, 3) Κωδικογράφοι 20%. Περαιτέρω, με την υπ' αριθ. 2005402/481/0022/30-1-1995 (Φ. 62 Β'/31-1-1995) κοινή απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και Εργασίας, το ως άνω επίδομα μετατράπηκε σε δραχμικό, και ορίστηκε για τους χειριστές και χειρίστριες Η/Υ σε 16.500 δρχ. το μήνα από 1-1-1995 και σε 25.000 δρχ. το μήνα από 1-7-1995. Κατά την έννοια των ανωτέρω υπουργικών αποφάσεων που αποβλέπουν στην παροχή οικονομικών κινήτρων για τη λειτουργία υπηρεσιών μηχανογραφήσεως στο Δημόσιο και στα Ν.Π.Δ.Δ., και τη δημιουργία εξειδικευμένου στο αντικείμενο αυτό απασχολήσεως προσωπικού, το ειδικό επίδομα δικαιούνται όχι μόνο όσοι υπηρετούν σε οργανικές θέσεις που προβλέπονται για τις ειδικότητες στις οποίες αυτό αναφέρεται, αλλά και εκείνοι από τους υπαλλήλους στους οποίους έχουν ανατεθεί σχετικά με το αντικείμενο των ειδικοτήτων αυτών καθήκοντα, κατ' αποκλειστική ή τουλάχιστον κατά κύρια απασχόληση, εφόσον όμως στις υπηρεσίες που υπηρετούν δεν έχουν προβλεφθεί σχετικές οργανικές θέσεις (πρβλ. ΣΤΕ 1158/1993, 2130/1991). Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Η ενάγουσα, δημόσιος υπάλληλος του εναγομένου που προσλήφθηκε στις 16-6-1983 και μονιμοποιήθηκε στις 16-6-1985, ανήκει στον κλάδο ΠΕ φοροτεχνικών και υπηρετεί στην Δ.Ο.Υ. Β Πειραιώς, απασχολούμενη ως χειρίστρια Υ/Η του τμήματος εσόδων αυτής. Όπως προκύπτει από την υπ' αριθ. πρωτ. 3275 υπηρεσιακή βεβαίωση του Προϊσταμένου της, η ενάγουσα, κατά το χρονικό διάστημα από 1-1-1993 έως 16-2-1995 (για το οποίο εξετάζεται η αγωγή από το παρόν Δικαστήριο), απασχολήθηκε στην Δ.Ο.Υ. Ρόδου, ως χειρίστρια Η/Υ κατά αποκλειστική απασχόληση και συγκεκριμένα ως υπεύθυνη συστήματος Η/Υ (TOP - YSER). Εξάλλου, όπως προκύπτει από την έκθεση απόψεων του εναγομένου, δεν προβλέπονται με τα π. δ/τα 284/1988 και 551/1988 οργανικές θέσεις στις Δ.Ο.Υ. για χειριστές και χειρίστριες Η/Υ. Ήδη, με την κρινόμενη αγωγή και το σχετικό υπόμνημα, η ενάγουσα, ζητά να αναγνωριστεί η υποχρέωση του Ελληνικού Δημοσίου να της καταβάλει νομιμοτόκως το ποσό των 222.750 δρχ. ως ειδικό επίδομα χειρίστριας Η/Υ, καθόσον αποκλειστική απασχόλησή της ήταν ο χειρισμός ηλεκτρονικών υπολογιστών, που ανέρχεται: α) κατά το χρονικό διάστημα από 1-1-1993 έως 31-12-1994 σε 33% επί του βασικού μισθού του Μ.Κ. 28 του ν. 1505/1984 και συγκεκριμένα κατά την ανάλυση την οποία κάνει 25.000 δρχ. \times 33% = 8.250 \times 24 μήνες = 198.000 δρχ. β) κατά το χρονικό διάστημα από 1-1-1995 έως 16-2-1995 σε 16.500 δρχ. το μήνα και συνολικά σε 24.750 δρχ. (16.500 δρχ. \times 1,5 μήνες).

Επειδή, με τα δεδομένα αυτά και σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις και την ερμηνεία τους, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη ότι η ενάγουσα κατά το ένδικο χρονικό διάστημα από 1-1-1993 έως 16-2-1995 απασχολήθηκε αποκλειστικά με τον χειρισμό ηλεκτρονικών υπολογιστών, καθώς και ότι στην Δ.Ο.Υ. Ρόδου δεν έχει προβλεφθεί οργανική θέση χειρίστριας Η/Υ, κρίνει ότι δικαιούται το εν λόγω ειδικό επίδομα που προβλέπεται από τις υπ' αριθ. 2048842/6017/0022/6-6-1989 και 2005402/481/0022/30-1-1995 κοινές Υπουργικές αποφάσεις των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και Εργασίας, και αναγνωρίζει την υποχρέωση του εναγομένου να καταβάλει σ' αυτήν το ποσό των 222.750 δρχ. που αναλύεται ως εξής: α) για το χρονικό διάστημα από 1-1-1993 έως 31-12-1994 το ποσό των 198.000 δρχ. (8.250 δρχ. δηλαδή το 33% επί του βασικού μισθού του Μ.Κ. 28 επί 24 μήνες) και β) για το χρονικό διάστημα από 1-1-1995 έως 16-2-1995 το ποσό των 24.750 δρχ. (16.500 δρχ. επί 1,5 μήνες).

Περαιτέρω, το αίτημα της ενάγουσας να της καταβληθεί το ως άνω ποσό νομιμοτόκως πρέπει να απορριφθεί, αφού η υποχρέωση καταβολής τόκων αποτελεί μία από τις ουσιαστικές συνέπειες της καταψηφιστικής και όχι της αναγνωριστικής αγωγής (πρβλ. Ολ.Α.Π 7/2000, 5/1997, ΔΕΦΑΘ. 3252/1992 κ.α.).

Επειδή, κατ' ακολουθία η κρινόμενη αγωγή πρέπει να γίνει δεκτή και να αναγνωριστεί η υποχρέωση του εναγομένου να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 222.750 δρχ. Τέλος, το Δικαστήριο κρίνει ότι το πρέπει να απαλλαγεί από την καταβολή των δικαστικών εξόδων, ενόψει των ειδικών συνθηκών, σύμφωνα με το άρθρο 275 παρ. 1 τελευταίο εδάφιο του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται την αγωγή.

Αναγνωρίζει την υποχρέωση του να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των εξακοσίων πενήντα τριών ευρώ και εβδομήντα ενός λεπτών (653,71 ευρώ).

Απαλλάσσει το από τα δικαστικά έξοδα.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στη Ρόδο στις 19 Δεκεμβρίου 2002.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Η απόφαση αυτή δημοσιεύτηκε στον ίδιο τόπο στις 31 Ιανουαρίου 2003 σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, με την συμμετοχή του Προέδρου Διονυσίου Δενδρινού, λόγω μετάθεσης της Προέδρου Χρυσούλας Μουζάκη

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

1. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Η ενάγουσα, δημόσιος υπάλληλος του Υπουργείου Οικονομικών του κλάδου φοροτεχνικών, άσκησε αρχικά καταψηφιστική αγωγή, τρέποντάς την εν συνεχεία σε αναγνωριστική, με σκοπό την αναγνώριση εκ μέρους του Ελληνικού Δημοσίου υποχρέωσης καταβολής νομιμοτόκως του ποσού των 222.750 δρχ. Το ανωτέρω ποσό αντιστοιχεί στο ειδικό επίδομα προσημοτικού πληροφορικής του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ., το οποίο δεν χορηγήθηκε στην ενάγουσα κατά το χρονικό διάστημα από 1-1-1993 έως 16-2-1995.

2. ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Το δικαστήριο για να κρίνει το αίτημα της δημοσίου υπαλλήλου εξετάζει, αν η τελευταία εμπίπτει στις διατάξεις των υπ' αριθμ. 2048842/6017/0022/6-6-1989 και 2005402/481/0022/30-1-1995 κοινών Υπουργικών αποφάσεων των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και Εργασίας, που αναφέρονται στην απασχόληση και επαγγελματική κατάρτιση, με τις οποίες προβλέπεται χορήγηση ειδικού επιδόματος πληροφορικής, στους απασχολούμενους κατά κύρια ή αποκλειστική απασχόληση σε Η/Υ σε υπηρεσίες δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ., εφόσον στις υπηρεσίες που υπηρετούν δεν έχουν προβλεφτεί σχετικές οργανικές θέσεις. Εν προκειμένω, η ενάγουσα εργάστηκε ως υπεύθυνη συστήματος Η/Υ, όπως σχετικά πιστοποιείται με υπηρεσιακή βεβαίωση του προϊσταμένου της και χωρίς να προβλέπεται οργανική θέση χειρίστριας Η/Υ. Το Ελληνικό Δημόσιο υποχρεούται σε καταβολή του ποσού των 222.750 δρχ. , με παράλληλη απόρριψη του αιτήματος ως προς το κεφάλαιο των τόκων λόγω άσκησης αναγνωριστικής αγωγής.

3. ΣΧΟΛΙΟ

Με την εν λόγω απόφαση επαναλαμβάνεται ο νομικός συλλογισμός της απόφασης του ΣΤΕ 2130/1991 σχετικά με το επίδομα πληροφορικής. Η απόφαση του ΣΤΕ αποτέλεσε γνώμονα για αρκετές μεταγενέστερες αποφάσεις του ίδιου και κατώτερων δικαστηρίων τα οποία έρχονταν να επιλύσουν το ίδιο κατά βάση ζήτημα· δημόσιοι υπάλληλοι, είτε με καταψηφιστική αγωγή στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, είτε με αίτηση ακύρωσης της άρνησης του αρμόδιου διοικητικού οργάνου στο αίτημα της χορήγησης του ειδικού επιδόματος, επιδίωκαν να τους δοθεί το επιπλέον χρηματικό ποσό, το οποίο προέκυπτε από την προσαύξηση του μισθού λόγω του επιδόματος. Οι σχετικές υπουργικές αποφάσεις αναφέρονταν σε αναλυτές προγραμματιστές, ηλεκτρονικούς χειριστές, εισαγωγείς στοιχείων και κωδικογράφους, χωρίς να προϋποθέτουν για τη χορήγηση του επιδόματος συγκεκριμένο πτυχίο σχετικό με την επιδοτούμενη εργασία. Τα δικαστήρια θέλοντας να αποφύγουν την επεκτατική εφαρμογή της αρχής της ισότητας –με διατακτικό το οποίο ενδεχομένως θα ενείχε και προβληματισμούς ως προς την αρχή της διάκρισης των εξουσιών- ερμήνευσαν τις εν λόγω υπουργικές αποφάσεις ως περικλείουσες στο πεδίο εφαρμογής τους και τους εν τοις πράγμασι χρήστες ηλεκτρονικών υπολογιστών, ανεξαρτήτως του αν κατέχουν σχετική οργανική θέση . Ωστόσο, τέθηκαν ως απαραίτητες προϋποθέσεις η ανάθεση των σχετικών καθηκόντων κατά αποκλειστική ή τουλάχιστον κύρια απασχόληση του εργαζομένου, όπως, επίσης, και η έλλειψη σχετικών οργανικών θέσεων. Στην ουσία τα δικαστήρια προέβαιναν σε μια διασταλτική ερμηνεία των σχετικών υπουργικών αποφάσεων, η οποία επεβάλετο από τη συνταγματική αρχή της ισότητας, αρχή η οποία προβάλλεται και ενώπιον του διοικητικού οργάνου. Ο εργαζόμενος δικαιούται το σχετικό επίδομα, εφόσον του έχουν ανατεθεί τα ίδια

καθήκοντα με τον κατέχοντα σχετική οργανική θέση σε άλλη υπηρεσία. Σε όμοιες περιπτώσεις δεν δικαιολογείται ανόμοια μεταχείριση από τη διοίκηση, εκτός κι αν υπάρχουν λόγοι γενικότερου δημόσιου ή κοινωνικού συμφέροντος .

Το ρυθμιστικό πλαίσιο, εν τούτοις, τροποποιήθηκε το 1997 με το ν. 2470/1997, ο οποίος θέτει ως απαραίτητη προϋπόθεση για την καταβολή του επιδόματος πληροφορικής την κατοχή σχετικού πτυχίου και σχετικής οργανικής θέσης. Επομένως, σε περιπτώσεις αγωγών δημόσιων υπαλλήλων που δεν κατείχαν οργανική θέση και σχετικό πτυχίο, αλλά τους είχαν ανατεθεί κατ' αποκλειστικότητα καθήκοντα χρήσης Η/Υ, τα δικαστήρια επιδικάζουν μόνο το αιτούμενο ποσό το οποίο προκύπτει από τα επιδόματα πριν το 1997 . Στη σχολιαζόμενη απόφαση η ενάγουσα αιτείται την αναγνώριση της υποχρέωσης καταβολής του επιδόματος για την εργασία της από το 1993 ως το 1995, χρονικό διάστημα κατά το οποίο ίσχυαν οι ευνοϊκές για τον εργαζόμενο υπουργικές αποφάσεις. Ορθώς, επομένως, το δικαστήριο αναγνώρισε την εν λόγω υποχρέωση του Δημοσίου. Δε θα εδικοιούτο, όμως, το επίδομα για την περίοδο μετά το 1997, όταν και ίσχυσε ο νέος νόμος και θεσπίστηκαν αυστηρότερες προϋποθέσεις, οι οποίες δεν επιτρέπουν την διασταλτική ερμηνεία των σχετικών διατάξεων, όπως συνέβαινε πριν το 1997 .

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Τζεφεράκου Κανέλλα, Ψαράκης Γιώργος